כפור זקן וכפור צעיר

לכפור הזקן, זה בעל האף הכחול היה בן כפור צעיר, בעל אף אדום. ובעל האף האדום היה רברבן גדול.
"אבא כבר זקן" היה אומר "לא מצליח בעבודתו. ואני צעיר וחזק. כשארצה אקפיא הכל סביב!"
ראה פעם כפור אף אדום סוחר שמן שנסע העירה במעיל פרווה חם. "עכשיו" חשב "אראה לאבא את כוחי. אבא לא יצליח לעשות דבר לשמן הזה, ואני אקפיא אותו מיד."
הוא רץ אחרי מזחלת של הסוחר כל הדרך העירה וחזרה, עבד עליו, קירר, קירר ועד הבית ליווה אותו. רק הגיע הסוחר הביתה, מיד נכנס למיטה, כולו קפוא היה, הפרווה ושומן גופו לא עזרו.
התרברב אף אדום בפני אבא "איך אתה, זקן, היית יכול להקפיא שמן כזה ועוד בפרווה כזו!"
"אכן בחור מוצלח אתה" ענה אבא אף כחול "עבודה יפה עשית ועוד במעיל פרווה. אבל הנה, שם ביער עומד איכר חוטב עצים. תראה לי מה תוכל לעשות לו."
אף אדום הביט על האיכר וחייך. זו עבודה פשוטה.

הבחור צנום ומעיל שעליו דקיק.
"איזו מין עבודה זו" צחק אף אדום "רק אנשוף עליו, והוא גוש קרח."

עף עליו כפור אף אדום, מצד אחד, מצד שני, נושף, נושף, מתאמץ, והאיכר כמו כלום, מניף את הגרזן, חוטב בעץ, זיעה ממצחו נוטפת.
"אוך!" אומר "כמה חם!"

דבר לא הצליח אף אדום וויתר בסוף. "טוב" חושב "ובכל זאת אגבר עליך!" ונכנס לתוך הכפפות שהאיכר הוריד, כדי טוב יותר להחזיק בגרזן.
האיכר חטב עצים כמה שדרוש היה לו, העמיס על המזחלת, ניגב את הזיעה, חבש כובע, רצה ללבוש כפפות. וראה - הנה הם קפואים לגמרי, קשים כמו לוחות עץ. והוא בעקב הגרזן התחיל להלום בכפפות, לרכך אותן. כך הכה בגבו של כפור אף אדום שזה בקושי הצליח להתחמק ולחזור הביתה לאבא.
וכפור אף כחול הזקן צחק, כשראה את בנו המוכה.
"הנה בחור, למדת עכשיו! כוח אולי יש לך מספיק, אך שכל עדיין עוד חסר!"